

Uglebukakken – mye dugnad og stor fart

Av Lars Jonny og Olav Bringsverd

Uglebukakken blei åpna i 1939. Arendal slalåmklubb leide grunnen. Bakken hadde start på toppen av Uglebu-knuten, med slak trasé ned på baksida, før den svingte til høyre mot bratthenget og endte opp nede ved Vigaveien nesten på Longumvannet. Alf Brekke var aktiv alpinist, formann i Arendal slalåmklubb og primus motor helt fra starten før krigen og i flere tiår. Seinere overtok Eivind Hildeskor og Kristen Moseid ledelsen, også de solide alpinister, organisatorer og dugnadsfolk.

Uglebukakken. Hentet fra NORGES BEBYGGELSE, AUST-AGDER, VEST-AGDER, ROGALAND, 1954. I bildeteksten står det: "Ugleboløypa, som tilhører Arendal Slalåmklubb, er en meget god løype og populær blant nabokretsenes løpere".

Dugnad må til

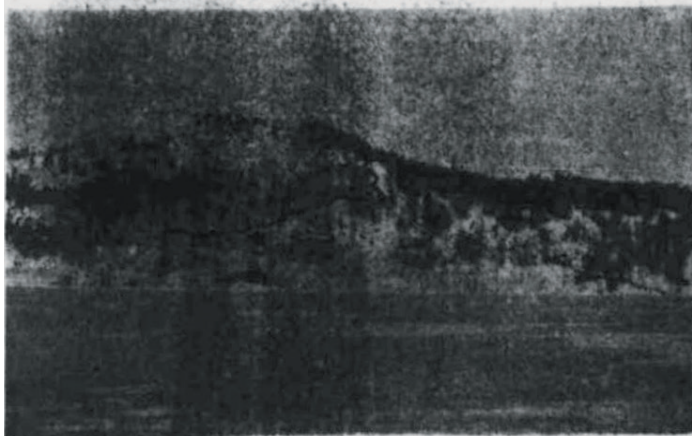
Naboer og andre idrettsinteresserte i Myra var aktivt med i dugnadsarbeidet, både sommer og vinter. Det måtte en del snø til for at bakken skulle være både god og sikker, så fra slutten av 1960-tallet blei den organiserte aktiviteten flytta ned til Naturparken – fra fylkeshuset og ned mot området ved jernbanestasjonen i Barbu.

Bakken i Uglebu blei beintraukka. Portene var ikke som i dag. Det var staur som blei banka fast i bakken. Hvis vi hukar i en av portene, sveiv vi rundt. Det blei en del fall. Men det er ingen som husker beinbrudd. Det nærmeste var vel Alf Brekke, som hoppa over Vigaveien og landa på tommelen.

Alle vi ungene langs Vigaveien var med i dugnadene, og mange prøvde seg i bakken. Alf

Laila kom, så og vant i Uglebo

Odd Rudin, Kongsberg bestemann, ---- Strålende kjøring av 17-åringen Knut Søia fra Kongsberg

UGLEBOLØYPA

Landsrennet i Uglebo i vår ble en strålende suksess. Vi har aldri sett

Laget til V.M. på skøyter

Oslo, 22. (NTB) Etter innstilling fra Norges Skøyteforbunds hurtigløpskomite er det gitt anmeldelse til-latelse for disse løperne til verdensmesterskapet i Helsingfors 28. og 29. februar. Reidar Liaklev, Odd Lundberg, Sverre Farstad, Henry Wahl. Reserve: Gunnar Konsmo og Ivar Marthinsen.

TO BRAGDER

Etter den gledelige begivenhet i Olympiabakken der de norske hoppere tok alle medaljene, kom nordmennene til hektene igjen, og etter avslutningen i St. Moritz søndag ble gullmedaljevinneren Petter Hugsted radiointervjuet over norsk kringkasting og spurt om han hadde andre store seire i hoppbakken i denne sesong.

— Ja, syarte han. Jeg vant klubbrennet hjemme på Kongsberg.

Elg-historier.

Laila Schou Nilsen vant landsrenn i Uglebu i 1948, med 800 tilskuere rundt bakken.

Flomlyset i Uglebo- løypa innvies i dag

I kveld settes flomlyset på i slalåmløypa i Uglebo, en stor dag for Arendals Slalåmklubb. Lørdag ble det hele gjort klart, og i dag skal anlegget innvies. Ialt er det satt opp 10 lamper opp gjennom løypa, og lampene er plasert slik at de gir flott lys hele vegen uten å sjenere hverken publikum eller slalåm-

kjørere. Det er et førsteklasses anlegg og at det vil bli av betydning for slalåmkjørerne i Arendal er sikkert. Det innebærer jo at man kan trene hele uken om man vil, ikke bare hver søndag.

**Rådyret søkte vern
mot hunden hos**

Brekke lagde ski til oss ungene av sine egne gamle ski. Vi hadde både langrenn og kostymerenn, foruten hopprenn i nederste del av bakken. Gode arrangører var blant andre Birte og Harald Torbjørnsen. Fra Myra kom etter hvert Kjell Oddvar Bringsverd og Harald Flodda med på resultatlistene og premielistene, både i renn i bakken og i hele distriktet på 1960-tallet. Harald Flodda vant kretsrenn, blant annet på Himmelsyna i 1966 i klassen gutter under 15 år.

Løypetraseen var noenlunde fast helt fra starten. Men den ivrige Alf Brekke fikk med seg Lars Bringsverd for å sprengne en bedre trasé rett ned fra toppen, så løypa ikke behøvde å gå rundt på baksida. Da snøen kom, skulle Brekke prøve om dette vågestykket var mulig, og satte utfor. Det blei med den ene gangen. Han skar ut i første sving, blei hengende opp-ned i ei eik og Lars Bringsverd måtte klatre opp i eika, løsne skia og få han ned. Etter det slo Alf Brekke seg til ro med traseen som den var.

Flomlyset kom på 21. februar 1956. Agderposten, 21. februar 1956.

Laila kom, så og vant

Helt fra 1940 var det både kretsrenn og landsrenn i Uglebu. Østlandsløperne roste løypa, som i Agderposten (26. februar 1940) da Grete Klem fra Oslo uttalte at «slik skal en slalåmløype være». Hun var beste kvinnelige deltaker i et renn med «Flott og uforferdet kjøring». Det aller største arrangementet var nok et landsrenn i februar 1948, med selveste Laila Schou Nilsen som deltaker. «Laila kom, så og vant», meldte Agderposten. Hun var en av Norges fremste kvinnelige idrettsutøvere gjennom tidene og den første kvinne som fikk Egebergs ærespris. Da hun avsluttet sin aktive idrettskarriere, kunne hun ifølge Wikipedia se tilbake på olympisk

Alf Brekke (til høyre) og resten av dugnadsgjengen beintraåka helt til toppen i 1960. Foto lånt av Kristen Moseid.

medalje i alpin skisport, to verdensmesterskap i hurtigløp på skøyter, 85 norgesmesterskap i tennis, fire norgesmesterskap i håndball, fem uoffisielle norgesmesterskap i ferdighetskjøring med bil og deltakelse i fire Monte Carlo-løp. Laila Schou Nilsens største triumf kom under vinter-OL Garmisch Partenkirchen, Tyskland, i 1936. Hun tok bronse i alpin kombinasjon etter å ha vunnet utfordelen, og stod med armene langs kroppen mens gullvinner Christl Cranz og sølvvinner Käthe Grasegger gjorde nazihilsen under medaljeseremonien. Rundt 800 mennesker kom til Uglebukken for å se Laila Schou Nilsen, i respekt både for idrettsprestasjonene og den rake holdninga i politiske spørsmål.

Flomlys fra 1956 og økt rekruttering

Så godt som hvert år var det store renn, men arrangørene i Arendal slalåmklubb var avhengig av at det var en del snø for at bakken skulle være trygg og forsvarlig. Etter 8000 kr i tippemidler og en enorm dugnadsinnsats både med stein, jord og stolper, kom flomlyset på 21. februar 1956. Aktiviteten økte, og det var solid rekruttering til alpinløypene. Ferdighetene ble også stadig bedre, mente en journalist i Fædrelandsvennen vinteren 1960: "Vi synes jevnt over løperne viste bedre teknikk enn tidligere med samlet ben- og skiføring og et glidende kroppsarbeid".

Harald Flodda var blant de beste alpinistene i kretsen. Her i et renn i Hålandsbakken i Grimstad i 1967. Foto lånt av Kristen Moseid.

Lite snø og nedlegging

Men mot siste del av 1960-tallet delte slalåmklubben treningene sine mellom Uglebu og ny løype i Naturparken mellom fylkeshuset og jernbanestasjonen. Det krevdes langt mer snø i Uglebu enn i Naturparken. Etter hvert blei flomlyset i Uglebu demontert og flytta til Naturparken, og da var det slutt på alpint i bakken som av mange blei regna som en av de beste i mange, mange miles omkrets. Der det hadde vært klubbrenn, kretsrenn, mange kretsmesterskap med deltakelse fra Risør, Grimstad, Evje, Kristiansand og flere andre klubber, og landsrenn, grodde det etter hvert til. I 1978 meldte Agderposten først om det aller første KM i alpint i Aust-Agder, for så dagen etter å be pent om unnskyldning for at avisa hadde lytta til alpinkretsen og helt glømt de mange KM på 1950- og første del av 1960-tallet i Uglebu.

Nå er løypetraseen gjengrodd. Men «Geriatrisk avdeling i Arendal slalåmklubb» samles fortsatt en gang i året til slalåmkjøring på Rauland og mimring om den tida Uglebu og klubben var ledende i kretsen og hadde et ry på landsplan.

Sigrid Borås brukte bakken

Sigrid Borås, som blei tidlig enke og bodde på Stormyr ved toppen av Uglebu, brukte bakken som transportveg. Når det var renn der, solgte ho ofte buljong og pølser.

Ssom ganske spreke 15-16-åringer tilbød oss å hjelpe henne med å bære tunge varer opp bakken og heim til henne. Ho ville aldri ha hjelp, og vi klarte aldri å følge henne. Ho var virkelig sprek, både oppover og også når ho kom i full fart ned slalåmløypa.

Kilder:

Kristen Moseid i Arendal slalåmklubb, Agderposten og andre aviser 1936-1970.